

слънцето; ала скоро се уморяватъ и клюмватъ главици къмъ черната земя.

Наблизу до бѣлитѣ кокичета, въ единъ камѣнакъ наболѣ кукурякъ, клюма глава къмъ кокичета и ги здрависва:

— Честита пролѣтъ, мили другарчета!

— И тебе честита! — отвърщатъ мило кроткитѣ кокичета.

— Вие първи дойдохте на бѣлъ свѣтъ — продължи едно младо кукурякче. Вие сте първата радостъ на хората, защото развеселихте малко и голѣмо, старо и младо, особено сиромашкитѣ кѣщи, гдѣто царуватъ неволята и грижитѣ. . .

— Да, да, вие зарадвахте и клетитѣ врабченца, които цѣла зима страдаха отъ студъ и гладъ, продължи единъ по-старъ кукурякъ. Даже и грознитѣ врани ви се радватъ. . .

— Вие първи красите главитѣ на работнитѣ колибарки, чеда на нашитѣ хубави планини. Не се срамувате също тъй да окрасите челата и на градскитѣ дѣвойки, които се пазятъ да копнатъ земята, що храни и насъ и тѣхъ, обади се и една оголѣла върба. Вие зарадвахте и мене, защото ми напомнихте, че скоро ще се покрия и азъ, като васъ, съ зелени листа и нѣжни котенца.

— А около насъ ще израсте зелена трѣвица и ще станемъ и ние красиви като васъ, обади се и голитѣ камѣне. Тогава гущеритѣ и змиитѣ ще се пекатъ денемъ на нашитѣ гърбове, а нощъ ще се криятъ въ пазвата ни.

— Мили кокиченца, обади се и единъ опмуленъ храстъ, вие идите да ни извѣстите, че